

Deizė Mrazkova

Neverk, musmiryte

(ištrauka)

Kitą rytą drugys pabudo anksti ir pagalvojo: „O kas aš esu? Ramunė? Ne, ne ramunė. Gal varpelis? Tai gal aš maža neužmirštuolė? Taip pat ne. Ramunė yra ramunė, varpelis yra varpelis, neužmirštuolė yra neužmirštuolė, o aš...“

Staiga jam toptelėjo:

– Aš esu Aš! – sušuko džiaugsmingai. – Aš esu Aš! Aš ESU Aš! Aš ne ramunė, ne varpelis, ne aguona, ne neužmirštuolė. Aš esu Aš!

Ir ėmė jis skraidyti tarp gėlyčių, gėrėtis jų grožiu, gerti saldžias jų sultis, o paskui nešioti žiedadulkes, ir tai jam patiko, nes toks ir yra drugių darbas.